

Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
ELEANOR SHARPSTON
30 päivänä tammikuuta 2020¹

Asia C-654/18

**Interseroh Dienstleistungs GmbH
vastaan
SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH**

(Ennakkoratkaisupyyntö – Verwaltungsgericht Stuttgart (hallintotuomioistuin, Stuttgart, Saksa))

Ennakkoratkaisupyyntö – Ympäristö – Jäte – Jätteiden kuljetus Euroopan unionissa – Asetus (EY) N:o 1013/2006 – Paperijäteseoksen luokittelu – Baselin yleissopimus – Ns. vihreän jäteluettelon jätteisiin sovellettava valvontamenettely – Epäpuhtauksia sisältävän paperijäteseoksen luokittelu

1. Tällä ennakkoratkaisupyyntöllä Verwaltungsgericht Stuttgart (hallintotuomioistuin, Stuttgart, Saksa) pyytää ohjeita jätteiden siirrosta annetun asetuksen (EY) N:o 1013/2006² tulkinnasta. Se pyrkii selvittämään, olisiko pääasiallisesti paperituotteista koostuva jätevirta luokiteltava ns. vihreän jäteluettelon jätteeksi ja olisiko siihen näin ollen sovellettava kyseisessä asetuksessa säädettyä joustavaa valvontamenettelyä. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin myös tiedustelee, voidaanko tällainen jäte luokitella ns. vihreän jäteluettelon jätteeksi, vaikka se sisältää epäpuhtauksia korkeintaan 10 prosenttia.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Baselin yleissopimus

2. Vaarallisten jätteiden maanrajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskevan Baselin yleissopimuksen³ soveltamisala määritellään sen 1 artiklassa. Yleissopimuksen 1 artiklan 1 kappaleen a kohdan mukaan ”vaarallisiin jätteisiin” sovelletaan maan rajan ylittäviä siirtoja koskevia sääntöjä.⁴ Saman artiklan 2 kappaleessa määrätään, että mihin tahansa II liitteessä mainittuun luokkaan kuuluiin jätteisiin sovelletaan myös maan rajan ylittäviä siirtoja koskevia sääntöjä: ne kuuluvat Baselin yleissopimuksessa tarkoitettujen ”muiden jätteiden” laajaan ryhmään.⁵

1 Alkuperäinen kieli: englanti.

2 14.6.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EUVL 2006, L 190, s. 1). Asetusta on muutettu useita kertoja. Viimeisimmät muutokset tehtiin 10.11.2015 annetulla komission asetuksella (EU) 2015/2002 (EUVL 2015, L 294, s. 1).

3 Allekirjoitettu Baseliissa 22.3.1989 ja hyväksytty yhteisön puolesta 1.2.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/98/ETY (EYVL 1993, L 39, s. 1; jäljempänä Baselin yleissopimus).

4 Baselin yleissopimuksen liitteessä I luetellaan jätteiden luokat, joita on lähtökohtaisesti valvottava vaarallisina jätteinä, kun taas liitteessä III luetellaan ominaisuudet, joita nimitetään ”vaarallisiksi”. Niihin kuuluvat räjähdysalttius, palavuus, välitön myrkyllisyys ja tartuntavaarallisuus.

5 Liite II koskee erityistä huomiota vaativien jätteiden luokkia. Siihen sisältyvät kotitalouksista kerätyt jätteet ja kotitalousjätteiden polttamisesta syntyvät jäämät. Baselin yleissopimusta ei sovelleta radioaktiivisiin jätteisiin eikä jätteisiin, jotka johtuvat aluksen tavanomaisesta kulusta.

3. Sen 2 artiklan 8 kohdassa täsmennetään, että ”ympäristöä suojeleva vaarallisten jätteiden tai muiden jätteiden huolto’ tarkoittaa ryhtymistä kaikkiin toteutettavissa oleviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että vaarallisten jätteiden tai muiden jätteiden huolto tapahtuu terveyttä ja ympäristöä tällaisten jätteiden haitallisilta vaikutuksilta suojelevalla tavalla”.

4. Baselin yleissopimusta muutettiin sisällyttämällä siihen liite IX, joka tuli voimaan 6.11.1998. Liitteessä IX olevassa johdanto-osassa määrätään, että ”tässä liitteessä mainitut jätteet eivät ole tämän yleissopimuksen 1 artiklan 1 kappaleen a kohdan soveltamisalaan kuuluvia jätteitä, elleivät ne sisällä liitteessä I mainittua ainetta siinä määrin, että niissä esiintyy liitteessä III mainittu ominaisuus”. Baselin yleissopimuksen liitteeseen IX sisältyvä B3 jakso käsittää ”pääasiassa orgaanisia aineita sisältävät jätteet, jotka voivat sisältää metalleja ja epäorgaanisia aineita”. Siihen sisältyvä nimike B3020 käsittää ”Paperi- ja kartonkijätteet”.⁶

OECD:n päätös

5. Neuvosto valtuutti jäsenvaltiot äänestämään (silloisen) yhteisön puolesta hyödynnettävien jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta tehdyn päätöksen C(92)39 (lopullinen) muuttamisesta tehdyn OECD:n neuvoston päätöksen C(2001)107 (lopullinen) (jäljempänä OECD:n päätös) puolesta.⁷ Tarvittavien yhteisön menettelyjen päätökseen saattamisen jälkeen kyseisestä päätöksestä tuli jäsenvaltioita ja yhteisöä sitova.

6. Päätöksen II luvun B osassa esitetään kaksitasoinen valvontajärjestelmä, jota on sovellettava jätteiden maan rajan ylittäviin siirtoihin. Sen 2 kohdan a alakohdassa määrätään, että ”vihreää valvontamenettelyä” sovelletaan Baselin yleissopimuksen liitteessä IX lueteltuihin jätteisiin (”ns. vihreän jäteluettelon jätteet”).⁸

7. Päätöksen II luvun B osan 4 kohdan a alakohdan mukaan jäsenvaltio säilyttää oikeuden ”valvoa poikkeustapauksissa tiettyjä jätteitä eri tavalla kansallisen lainsäädännön ja kansainvälisen oikeuden sääntöjen mukaisesti ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi”. Saman kohdan b alakohdan mukaan jäsenvaltio voi säännellä ns. vihreän jäteluettelon jätettä ikään kuin siihen sovellettaisiin keltaisen valvontamenettelyn tiukempia vaatimuksia.⁹

8. Päätöksen II luvun B osan 8 kohdassa määrätään, että ”jäteseoksiin, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen nimikkeeseen, sovelletaan seuraavaa valvontamenettelyä:

- i) kahden tai useamman [ns. vihreän jäteluettelon jätteen] seokseen sovelletaan vihreää valvontamenettelyä, edellyttäen että tämän jäteseoksen koostumus ei heikennä sen ympäristön kannalta hyväksyttävää hyödyntämistä;
- ii) [ns. vihreän jäteluettelon jätteen] ja enemmän kuin vähämerkityksisen määrän keltaista jätettä sisältävään seokseen tai kahden tai useamman keltaisen jätteen seokseen sovelletaan keltaista valvontamenettelyä, edellyttäen että tämän jäteseoksen koostumus ei heikennä sen ympäristön kannalta hyväksyttävää hyödyntämistä”.

⁶ Ks. jäljempänä 20 kohta.

⁷ Hyödynnettävien jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta tehdyn päätöksen C(92)39 (lopullinen) muuttamisesta tehty OECD:n neuvoston päätös C(2001)107 (lopullinen). OECD:n neuvosto hyväksyi 28.2.2002 kyseisen päätöksen lisäyksen C(2001)107/ADD1, joka sisältää ilmoitus- ja siirtoasiakirjat sekä niiden täyttöohjeet. Tämä lisäys sisällytettiin myöhemmin päätökseen liitteessä 8 olevaksi C osaksi, ja päätöksen täydellinen versio julkaistiin toukokuussa 2002 numerolla C(2001)107 (lopullinen). Sitä muutettiin myöhemmin lisäksi päätöksellä C(2004) 20: ks. <https://www.oecd.org/environment/waste/30654501.pdf>.

⁸ Liitteessä 3 luetellaan vihreän valvontamenettelyn piiriin kuuluvat jätteet. Kyseinen luettelo sisältää Baselin yleissopimuksen liitteessä IX luetellut jätteet.

⁹ Keltaisen valvontamenettelyn piiriin kuuluvat jätteet luetellaan Baselin yleissopimuksen liitteessä II (”Erityistä huomiota vaativien jätteiden luokat”) ja liitteessä VIII (jätteet, jotka luokitellaan vaarallisiksi tämän yleissopimuksen mukaisesti).

9. Saman luvun C osan otsikko on ”Vihreä valvontamenettely”. Siinä määrätään, että ”vihreän valvontamenettelyn piiriin kuuluviin jätteiden maan rajan ylittäviin siirtoihin sovelletaan kaikkia olemassa olevia tarkastuksia, joita tavallisesti sovelletaan liiketoimissa.

Huolimatta siitä, onko jäte mainittu vihreän valvontamenettelyn piiriin kuuluvien jätteiden luettelossa (liite 3), niihin ei välttämättä sovelleta vihreää valvontamenettelyä, jos jäte on siinä määrin muiden aineiden saastuttama, että a) jätteeseen liittyvät riskit kasvavat niin suuriksi, että siihen on sovellettava keltaista valvontamenettelyä ottaen huomioon tämän päätöksen liitteessä 6 olevat kriteerit, tai että b) jätteen hyödyntäminen ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla estyy”.¹⁰

Asetus N:o 1013/2006

10. Asetuksen N:o 1013/2006 johdanto-osan perustelukappaleissa todetaan muun muassa seuraavaa.

- Asetuksen N:o 1013/2006 pääasiallinen ja tärkein tavoite ja osatekijä on ympäristön suojelu, ja sen vaikutukset kansainväliseen kauppaan ovat ainoastaan toissijaisia.¹¹
- Antamalla asetuksen jätteiden siirroista neuvosto on luonut tällaisten jätteiden siirtojen rajoittamista ja valvontaa koskevat säännöt, joiden tarkoituksena on ollut muun muassa saattaa unionissa voimassa oleva jätteiden siirtojen valvonta- ja tarkastusjärjestelmä Baselin yleissopimuksen vaatimusten mukaiseksi.¹²
- On välttämätöntä saattaa OECD:n päätöksen sisältö osaksi unionin lainsäädäntöä.¹³
- On tärkeää järjestää jätteiden siirtojen valvonta ja tarkastus ja säännellä niitä siten, että otetaan huomioon tarve säilyttää, suojella ja parantaa ympäristön laatua ja ihmisten terveyttä sekä että edistetään tämän asetuksen entistä yhdenmukaisempaa soveltamista kaikkialla unionissa.¹⁴
- Vaikka jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastuksesta tietyssä jäsenvaltiossa vastaa tämä jäsenvaltio itse, jätteiden siirtoja koskevien kansallisten järjestelmien olisi oltava johdonmukaisia unionin järjestelmän kanssa ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkean tason varmistamiseksi.¹⁵
- Kun on kyse huolehdittavaksi tarkoitettujen jätteiden tai sellaisten hyödynnettäväksi tarkoitettujen jätteiden, joita ei ole lueteltu muun muassa liitteessä III tai IIIA, siirroista, on aiheellista varmistaa mahdollisimman korkea valvonnan ja tarkastusten taso siten, että tällaisiin siirtoihin vaaditaan kirjallinen ennakkohyväksyntä. Tällaiseen menettelyyn olisi kuuluttava ennakkoilmoitus, jonka myötä toimivaltaisten viranomaisten on mahdollista saada asianmukaiset tiedot voidakseen toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi. Sen johdosta toimivaltaisten viranomaisten olisi myös mahdollista esittää perusteltuja vastalauseita tällaisen siirron osalta.¹⁶

10 Liitteessä 6 vahvistetaan kriteerit arvioinnin tekemiselle OECD:n riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti. Näihin kriteereihin kuuluvat se, onko jätteellä tavallisesti OECD:n päätöksen liitteessä 2 lueteltuja vaarallisia ominaisuuksia, se, onko jäte tyypillisesti saastunut, sen fyysisen olomuodon luonne, puhdistamisen vaikeustaso vuotovahingon tai laiminlyönnin tapauksessa sekä jätteen taloudellinen arvo.

11 Johdanto-osan ensimmäinen perustelukappale.

12 Johdanto-osan kolmas perustelukappale.

13 Johdanto-osan viides perustelukappale.

14 Johdanto-osan seitsemäs perustelukappale.

15 Johdanto-osan 13 perustelukappale.

16 Johdanto-osan 14 perustelukappale.

- Kun on kyse liitteessä III, IIIA tai IIIB lueteltujen hyödynnettäväksi tarkoitettujen jätteiden siirroista, on aiheellista varmistaa valvonnan ja tarkastusten vähimmäistaso siten, että vaaditaan tiettyjen tietojen toimittamista tällaisten jätteiden mukana.¹⁷
- Arvioitaessa jäteseasten lisäämistä liitteeseen IIIA olisi otettava huomioon muun muassa seuraavat seikat: jätteen ominaisuudet, kuten sen mahdolliset vaaralliset ominaisuudet, kontaminaatiopotentiaali ja fysikaalinen olomuoto, sekä jätehuoltoa koskevat seikat, kuten teknologinen kapasiteetti jätteen hyödyntämiseksi ja hyödyntämistoimista ympäristölle koituvat edut, kuten se, voiko ympäristön kannalta hyväksyttävä jätehuolto vaarantua.¹⁸

11. Asetuksen N:o 1013/2006 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että asetuksessa vahvistetaan jätteiden siirtoihin sovellettavat menettelyt ja valvontajärjestelmät, jotka riippuvat siirron lähtöpaikasta, vastaanotto paikasta ja reitistä, siirrettävän jätteen tyypistä sekä jätteeseen sen vastaanotto paikassa sovellettavasta käsittelystä. Saman artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan asetusta sovelletaan jätteiden siirtoihin, jotka toteutetaan jäsenvaltioiden välillä.

12. Asetuksen N:o 1013/2006 2 artikla sisältää useita määritelmiä, joista asian kannalta merkityksellisiä ovat seuraavat:

”jätteellä” [tarkoitetaan mitä tahansa direktiivin 2006/12/EY¹⁹ liitteessä I esitetyissä luokissa mainittua ainetta tai esinettä, jonka haltija hävittää, aikoo hävittää tai on velvollinen hävittämään];^[20]

”vaarallisella jätteellä” [tarkoitetaan] samaa kuin [direktiivissä 91/689/ETY];^[21]

”jätseoksella” [tarkoitetaan] jätettä, joka syntyy kahden tai useamman tyyppisen jätteen tahallista tai tahattomasta sekoittamisesta ja jolle seokselle ei tämän asetuksen liitteissä III, IIIB, IV ja IVA ole yhtä ainoaa jätenimikettä. Jäte-erän siirto, jossa siirretään kahden tai useamman tyyppistä, toisistaan erillään olevaa jätettä, ei ole jätseos;^[22]

– –

”hyödyntämisellä” [tarkoitetaan] samaa kuin [direktiivin 2006/12] 1 artiklan 1 kohdan f alakohdassa;^[23]

– –

”ympäristön kannalta hyväksyttävällä jätehuollolla” [tarkoitetaan] kaikkien käytännössä toteutettavissa olevien toimien toteuttamista sen varmistamiseksi, että jätteiden huolto tapahtuu ihmisten terveyttä ja ympäristöä tällaisten jätteiden mahdollisilta haittavaikutuksilta suojelevalla tavalla;^[24]

17 Johdanto-osan 15 perustelukappale.

18 Johdanto-osan 39 perustelukappale.

19 Jätteistä 5.4.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EUVL 2006, L 114, s. 9). Kyseisen direktiivin liitteessä luetellaan 16 jätteiden luokkaa, joihin kuuluvat seuraavat: ”Tuotteet, joille niiden haltijalla ei ole enää käyttöä (esimerkiksi maatalouden, kotitalouden, toimistojen, kauppojen ja liikkeiden hylkäämät tuotteet jne.)” ja (viimeisenä luokkana) ”Kaikki materiaalit, aineet tai tuotteet, jotka eivät sisälly edellä mainittuihin luokkiin”.

20 2 artiklan 1 alakohta.

21 2 artiklan 2 alakohta. Vaarallisesta jätteestä 12.12.1991 annetussa neuvoston direktiivissä (EYVL 1991, L 377, s. 20) säädetään, että vaarallisilla jätteillä on jokin liitteessä III, jonka otsikko on ”Ominaisuudet, jotka tekevät jätteistä vaarallisia”, luetelluista ominaisuuksista. Siinä lueteltuihin ominaisuuksiin kuuluvat räjähtävä, hapettava, helposti syttyvä, myrkyllinen, epäterveellinen, syövyttävä, ärsyttävä, syöpää aiheuttava, lisääntymismyrkyllinen, perimän muutoksia aiheuttava ja ympäristölle vaarallinen. Direktiivi 91/689/ETY kumottiin ja korvattiin myöhemmin jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/98/EY (EUVL 2008, L 312, s. 3).

22 2 artiklan 3 alakohta.

23 2 artiklan 6 alakohta. Direktiivin 2006/12 1 artiklan 1 kohdan f alakohdassa viitataan saman direktiivin liitteeseen II B. Siinä luetellaan tiettyjä hyödyntämistoimia, kuten sellaisten orgaanisten aineiden kierrätys tai talteenotto, joita ei käytetä liuottimina, ja muiden epäorgaanisten aineiden kierrätys tai talteenotto.

24 2 artiklan 8 alakohta.

--

'Baselin yleissopimuksella' [tarkoitetaan] vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvonnasta 22 päivänä maaliskuuta 1989 tehtyä Baselin yleissopimusta;^[25]

'OECD:n päätöksellä' [tarkoitetaan] hyödynnettävien jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta tehdyn OECD:n päätöksen C(92)39 (lopullinen) muuttamisesta tehtyä OECD:n neuvoston päätöstä C(2001)107 (lopullinen)".^[26]

13. Asetuksen N:o 1013/2006 3 artikla on II osaston ("Jätteiden siirrot yhteisön alueella joko kulkemalla kolmannen maan kautta tai ilman tällaista kauttakulkua") ensimmäinen säännös. Sen 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että kaikkien jätteiden, jotka on tarkoitettu huolehdittavaksi, siirtoihin sovelletaan 4 artiklassa säädettyä ennakoilmoitusmenettelyä (totean tähän väliin: kyseinen menettely on sekä hallinnollisesti aikaa vievä että verrattain kallis).²⁷ Asetuksen N:o 1013/2006 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan kyseistä menettelyä sovelletaan myös tiettyihin jätteisiin, jotka on tarkoitettu hyödynnettäväksi. Näihin kuuluvat "jätteet, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen liitteessä III, IIIB, IV tai IVA olevaan jätenimikkeeseen" ja "jäteseokset, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen liitteessä III, IIIB, IV tai IVA olevaan jätenimikkeeseen, paitsi jos ne on lueteltu liitteessä IIIA".²⁸ Saman artiklan 2 kohdassa säädetään, että yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia, joista säädetään 18 artiklassa (vähemmän työläs menettely), sovelletaan hyödynnettäväksi tarkoitettuihin, liitteessä III tai IIIB lueteltuihin jätteisiin ja "kahden tai useamman liitteessä III luetellun jätteen [seoksiin], jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen liitteessä III olevaan jätenimikkeeseen, edellyttäen, että näiden jäteseosten koostumus ei heikennä niiden ympäristön kannalta hyväksyttävää hyödyntämistä ja että tällaiset seokset on 58 artiklan mukaisesti lueteltu liitteessä IIIA".²⁹ Kaikki 3 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvat jätteet ovat ns. vihreän jäteluettelon jätteitä.

14. Asetuksen N:o 1013/2006 4 artiklan otsikko on "Ilmoitus", ja sitä sovelletaan, kun ilmoituksen tekijä aikoo siirtää 3 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja jätteitä. Ilmoittajan on tehtävä kirjallinen ennakoilmoitus lähtömaan toimivaltaiselle viranomaiselle ja tämän viranomaisen välityksellä. Ilmoittajan on toimitettava ilmoitus- ja siirtoasiakirjat, sellaisina kuin niistä säädetään asetuksessa, tehtävä sopimus vastaanottajan kanssa, hankittava rahoitusvakuus tai vastaava vakuutus ja tehtävä 4 artiklassa tarkoitettu ilmoitus (jäljempänä ennakoilmoitusmenettely).

15. Asetuksen N:o 1013/2006 18 artikla sisältää "yleiset tietojen antamista koskevat vaatimukset", ja siinä säädetään, että muun muassa 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun jätteeseen sovelletaan siinä vahvistettuja menettelyvaatimuksia. Jätteen siirron järjestävän, lähtömaan lainkäyttövaltaan kuuluvan henkilön on varmistettava, että jätteen mukana seuraa kyseisen asetuksen liitteen VII mukainen asiakirja. Kyseisen henkilön on allekirjoitettava mainittu asiakirja, ja hyödyntämislaitoksen (tai laboratorion) sekä vastaanottajan on allekirjoitettava se, kun kyseinen jäte vastaanotetaan (jäljempänä vihreä valvontamenettely).³⁰

25 2 artiklan 16 alakohta.

26 2 artiklan 17 alakohta.

27 Ks. jäljempänä 14 kohta.

28 Ks. 3 artiklan 1 kohdan iii alakohdan ja jäljempänä 18–20 kohta.

29 3 artiklan 2 kohtaa sovelletaan, mikäli siirrettävän jätteen määrä on yli 20 kg. Ks. lisäksi 18 ja 58 artikla.

30 Ks. 18 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta. Asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä VII olevan lomakkeen otsikko on "Tiedot, jotka on liitettävä 3 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen jätteiden siirtoihin". Asetuksen N:o 1013/2006 18 artiklan soveltamisalaan kuuluvan jätteen siirron jäljittämisen helpottamiseksi on liitettävä siirtoa koskevat tiedot, kuten siirron järjestäjän ja maahantuojan/vastaanottajan yhteystiedot; kuljettajat; kun siirron järjestäjä ei ole jätteen tuottaja tai kerääjä, tiedot tuottajasta tai kerääjästä; ja kyseessä olevan jätevirran jätetunniste.

16. Asetuksen N:o 1013/2006 28 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”jos lähtömaan ja vastaanottomaan toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse yksimielisyyteen siitä, luokitellaanko jokin erä jätteeksi vai ei, erää käsitellään kuin jätettä. Tämä ei kuitenkaan rajoita vastaanottomaan oikeutta käsitellä siirrettyä erää sen määränpäähän saapumisen jälkeen oman kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, jos kyseinen lainsäädäntö on [unionin] ja kansainvälisen oikeuden mukainen”. Saman artiklan 2 kohdan mukaan on niin, että ”jos lähtömaan ja vastaanottomaan toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse yksimielisyyteen siitä, luokitellaanko ilmoitettu jäte liitteessä III, IIIA, IIIB vai liitteessä IV olevaan luetteloon kuuluvaksi, jätteen katsotaan kuuluvan liitteessä IV olevaan luetteloon”. Liitteessä IV lueteltuihin jätteisiin sovelletaan 4 artiklassa säädettyä kirjallista ennakkoilmoitus- ja -hyväksyntämenettelyä.³¹

17. Asetuksen N:o 1013/2006 58 artiklassa säädetään asetuksen liitteiden muuttamisesta. Sen 1 kohdan mukaan komissio voi antaa delegoituja säädöksiä muun muassa liitteiden III ja IIIA muuttamisesta Baselin yleissopimukseen ja OECD:n päätöksen mukaisesti sovittujen muutosten huomioon ottamiseksi.

18. Liitteessä III luetellaan tiettyjä jäteluokkia, joihin sovelletaan 18 artiklassa säädettyä vihreää valvontamenettelyä. Kyseisessä liitteessä olevassa johdanto-osassa säädetään, että ”huolimatta siitä, onko jäte mainittu tässä luettelossa vai ei, siihen ei välttämättä sovelleta 18 artiklassa tarkoitettuja yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia, jos jäte on siinä määrin muiden aineiden saastuttama, että

- a) jätteeseen liittyvät riskit kasvavat niin suuriksi, että siihen on sovellettava kirjallista ennakkoilmoitus- ja hyväksyntämenettelyä ottaen huomioon [direktiivin 91/689] liitteessä III luetellut vaaralliset ominaisuudet;³² tai että
- b) jätteen hyödyntäminen ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla estyy”.

Luettelon osassa I säädetään, että Baselin yleissopimuksen liitteessä IX lueteltuihin jätteisiin sovelletaan asetuksen 18 artiklassa säädettyä vihreää valvontamenettelyä.³³

19. Liitteen IIIA otsikko on ”Kahden tai useamman liitteessä iii luetellun jätteen seokset, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun nimikkeeseen”. Liitteessä IIIA olevan johdanto-osan sanamuoto on sama kuin liitteessä III. Siinä olevan 3 kohdan g alakohdassa luetellaan ”Baselin yleissopimuksen mukaiseen nimikkeeseen [sic] B3020 luokitellut jäteseokset rajoitettuina seuraaviin: valkaisuaine paperi tai kartonki taikka aaltopaperi tai -kartonki, muu, pääasiassa valkaistusta kemiallisesta, ei kuitenkaan massavärjätystä massasta valmistettu paperi tai kartonki, pääasiassa mekaanisesta massasta valmistettu paperi tai kartonki (esimerkiksi sanomalehdet, aikakauslehdet ja niiden kaltaiset painotuotteet)”.

20. Liitteessä V olevan osan 1 luettelossa B Baselin yleissopimuksen liite IX sisällytetään asetuksen N:o 1013/2006 tekstiin. Nimikkeen B3020 sanamuoto on seuraava:

”Paperi- ja kartonkijätteet

Seuraavat aineet sillä edellytyksellä, ettei niitä ole sekoitettu vaarallisiin jätteisiin:

Paperi- ja kartonkijäte, joka koostuu:

- valkaisuaineesta paperista tai kartongista taikka aaltopaperista tai kartongista

³¹ Ks. edellä 14 kohta.

³² Ks. edellä 12 kohdassa esitetty 2 artiklan 2 alakohhta.

³³ Asetuksen N:o 1013/2006 liitteeseen V sisältyy luettelo B.

- muusta, pääasiassa valkaistusta kemiallisesta, ei kuitenkaan massavärjätystä massasta valmistetusta paperista tai kartongista
- pääasiassa mekaanisesta massasta valmistetusta paperista tai kartongista (esimerkiksi sanomalehdet, aikakauslehdet ja niiden kaltaiset painotuotteet)
- muusta aineesta, kuten
 - 1) laminoidusta kartongista;
 - 2) lajittelemattomasta jätteestä.”

Tosiseikat, asian käsittelyn vaiheet ja ennakkoratkaisukysymykset

21. Interseroh Dienstleistungs GmbH (jäljempänä Interseroh) kerää Saksan alueella yksityisiltä loppukuluttajilta käytettyjä myyntipakkauksia (kevytpakkauksia), jotka se toimittaa sitten hyödynnettäviksi. Se siirtää kierrätykseen tarkoitetun käsitellyn keräyspaperin rajan yli Hoogezaandissa (Alankomaissa) sijaitsevaan paperitehtaaseen. Siellä keräyspaperista valmistetaan uutta paperia ja kartonkia. Paperin alankomaalainen ostaja, ESKA Graphic Board BV (jäljempänä ESKA), edellyttää, että keräyspaperi täyttää seuraavat vaatimukset. Vähintään 90 prosenttia keräyspaperista on oltava käytettyä, tyhjennettyä ja järjestelmän kanssa yhteensopivaa paperia tai kartonkia ja paperi- tai kartonkipohjaista yhdistelmäateriaalia, lukuun ottamatta nestekartonkia ja vähäisiä ainesosia, kuten etikettejä jne. Lisäksi jätevirta saa sisältää korkeintaan 10 prosenttia epäpuhtauksia (jäljempänä kyseessä oleva jäteseos).³⁴

22. Raad van State (ylin hallintotuomioistuim, Alankomaat) katsoi ESKAa koskevassa asiassa 20.5.2015 antamassaan tuomiossa, että keräyspaperiseos on luokiteltava siinä esiintyvistä epäpuhtauksista huolimatta Baselin yleissopimuksen nimikkeeseen B3020. Tällainen jäteseos kuului siten ns. vihreän jäteluettelon jätteisiin ja luetteloon jätteistä, joihin sovelletaan asetuksen N:o 1013/2006 18 artiklan mukaista vihreää valvontamenettelyä. Raad van State teki tämän päätelmän Baselin yleissopimuksen nimikkeeseen B3020 hollanninkielisen version perusteella.

23. Interseroh oli aiemmin toiminut siltä pohjalta, että tällaisen jätteen rajat ylittäviin siirtoihin sovelletaan työläämpää, asetuksen N:o 1013/2006 4 artiklan mukaista ennakkoilmoitusmenettelyä. Raad van Staten 20.5.2015 antaman tuomion seurauksena se kuitenkin katsoi, että olisi sovellettava kyseisen asetuksen 18 artiklan mukaista vihreää valvontamenettelyä sillä perusteella, että sen Alankomaihin hyödyntämistä varten siirtämä jäte olisi luokiteltava Baselin yleissopimuksen nimikkeeseen B3020 ns. vihreän jäteluettelon jätteenä.

24. Saksan Baden-Württembergin osavaltion toimivaltainen viranomainen, SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH (jäljempänä SBW), kiistää tämän näkemyksen. Se perustaa kantansa Baselin yleissopimuksen nimikkeeseen B3020 saksankieliseen versioon.

³⁴ Keräyspaperi ei siten saa sisältää metalli- tai mineraaliepäpuhtauksia, joiden kappalepaino on yli 100 grammaa. Lisäksi keräyspaperissa saa olla nestekartonkia alle 4 prosenttia, muovituotteita alle 3 prosenttia, metallia alle 0,5 prosenttia sekä muita epäpuhtauksia (lasi, metalli, muovi (esim. folio, mukit, pussit) ja vierasaineita (esim. kumi, kivet, puu, tekstiilit) alle 3,5 prosenttia.

25. Interseroh nosti 1.6.2016 ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa kanteen, jossa se vaati kyseistä tuomioistuinta toteamaan, että se on oikeutettu siirtämään kyseessä olevan jäteseoksen muihin unionin jäsenvaltioihin asetuksen N:o 1013/2006 18 artiklassa säädetyn vihreän valvontamenettelyn mukaisesti. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee näin ollen, olisiko kyseessä olevat jätteet luokiteltava kyseisessä asetuksessa tarkoitetuiksi ns. vihreän jäteluettelon jätteiksi, ja se on esittänyt unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”Onko [asetuksen N:o 1013/2006] 3 artiklan 2 kohtaa,

jonka mukaan yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia, joista säädetään 18 artiklassa, sovelletaan seuraavien hyödynnettäväksi tarkoitettujen jätteiden siirtoihin, mikäli siirrettävän jätteen määrä on yli 20 kg:

- a) liitteessä III tai IIIB luetellut jätteet;
- b) kahden tai useamman liitteessä III luetellun jätteen seokset, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen liitteessä III olevaan jätenimikkeeseen, edellyttäen, että näiden jäteseosten koostumus ei heikennä niiden ympäristön kannalta hyväksyttävää hyödyntämistä ja että tällaiset seokset on 58 artiklan mukaisesti lueteltu liitteessä IIIA,

tulkittava siten, että paperi- ja kartonkijätteen seokset, jotka ovat koostumukseltaan sellaisia, että jätėjakeet erikseen tarkasteltuina luokitellaan Baselin yleissopimuksen liitteen IX mukaisen nimikkeen B3020 kolmeen ensimmäiseen luetelmakohtaan, ja joissa on lisäksi enintään 10 prosenttia epäpuhtauksia, luokitellaan Baselin yleissopimuksen mukaiseen koodiin B3020 ja että niihin sovelletaan näin ollen 18 artiklan mukaisia yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia eikä niistä tarvitse tehdä 4 artiklan mukaista ilmoitusta?

Jos kysymykseen 1 vastataan kieltävästi:

Onko [asetuksen N:o 1013/2006] 3 artiklan 2 kohtaa,

jonka mukaan yleisiä tietojen antamista koskevia vaatimuksia, joista säädetään 18 artiklassa, sovelletaan seuraavien hyödynnettäväksi tarkoitettujen jätteiden siirtoihin, mikäli siirrettävän jätteen määrä on yli 20 kg:

- a) liitteessä III tai IIIB luetellut jätteet;
- b) kahden tai useamman liitteessä III luetellun jätteen seokset, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen liitteessä III olevaan jätenimikkeeseen, edellyttäen, että näiden jäteseosten koostumus ei heikennä niiden ympäristön kannalta hyväksyttävää hyödyntämistä ja että tällaiset seokset on 58 artiklan mukaisesti lueteltu liitteessä IIIA,

tulkittava siten, että paperi- ja kartonkijätteen seoksia, jotka ovat koostumukseltaan sellaisia, että jätėjakeet erikseen tarkasteltuina luokitellaan Baselin yleissopimuksen liitteen IX mukaisen nimikkeen B3020 kolmeen ensimmäiseen luetelmakohtaan, ja joissa on lisäksi enintään 10 prosenttia epäpuhtauksia, ei luokitella liitteessä IIIA olevan 3 kohdan g alakohtaan eikä niihin näin ollen sovelleta 18 artiklan mukaisia tietojen antamista koskevia vaatimuksia vaan niistä on tehtävä 4 artiklan mukainen ilmoitus?”

26. Kirjallisia huomautuksia esittivät Interseroh, SBW, Alankomaiden ja Puolan hallitukset sekä Euroopan komissio. Interseroh, SBW ja komissio olivat läsnä 18.9.2019 pidetyssä istunnossa ja esittivät siellä suulliset lausumansa.

Arviointi

Alustavat huomautukset

27. Asiassa on kiistatonta, että keräyspaperi, jonka Interseroh siirtää Saksasta Alankomaihin, koostuu jäteseoksesta ja kuuluu siten asetuksen N:o 1013/2006 soveltamisalaan.³⁵ Kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, vähintään 90 prosenttia tästä seoksesta koostuu jätteistä, joita voidaan kuvata yleisesti paperi- ja kartonkijätteiksi. Jätteessä on myös epäpuhtauksia enintään 10 prosenttia.³⁶ Samoin on kiistatonta, että kyseessä oleva jäteseos on tarkoitettu hyödynnettäväksi kyseisessä asetuksessa tarkoitetulla tavalla.

28. Ennakkoratkaisupyyntönsä ei ole viitteitä siitä, että kyseessä oleva jäteseos sisältäisi vaarallisia jätteitä, sellaisina kuin ne määritellään asiaa koskevissa unionin säännöksissä.³⁷

29. Esittämillään kahdella kysymyksellä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, voidaanko kyseinen jäte luokitella asetuksessa N:o 1013/2006 tarkoitetuiksi ns. vihreän jäteluettelon jätteiksi. Mitä mainitun asetuksen säännöksiä sovelletaan kyseessä olevaan jäteseokseen? Kuuluuko kyseinen jäte asetuksen N:o 1013/2006 4 artiklassa säädetyn työläämmän ja kalliimman ennakkoilmoitusmenettelyn piiriin, vai sovelletaanko siihen saman asetuksen 18 artiklassa säädettyä vihreää valvontamenettelyä, joka ei ole yhtä työläs?

30. Käsittelen näin ollen ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kysymyksiä yhdessä.

Asetus N:o 1013/2006

31. Asetuksen N:o 1013/2006 ensisijainen tavoite on ympäristön suojeleminen. Sen 3 artiklassa säädetty yleinen menettelyllinen kehys on sellainen, että jätteiden siirrot kuuluvat tavallisesti ennakkoilmoitusmenettelyn piiriin.³⁸ Oletusarvoinen tai tavanomainen valvontamenettely on siten se, että sovelletaan 4 artiklaa, jotta varmistetaan mahdollisimman korkea valvonnan ja tarkastusten taso ympäristön ja ihmisten terveyden suojelemiseksi.

32. Asetuksen N:o 1013/2006 3 artiklan 2 kohtaan sisältyy kuitenkin hyödynnettäväksi tarkoitettuja, ns. vihreän jäteluettelon jätteitä koskeva erityissäännös. Liitteessä III lueteltuihin jätteisiin tai kahden tai useamman liitteessä IIIA luetellun jätteen seoksiin, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen liitteessä III olevaan jätenimikkeeseen, sovelletaan vihreää valvontamenettelyä, jos näiden jäteseosten koostumus ei heikennä niiden ympäristön kannalta hyväksyttävää hyödyntämistä. Tällaisten jätteiden osalta riittää siten vähäisempi valvonnan ja tarkastusten taso, ja niihin sovelletaan vastaavasti 18 artiklassa säädettyä menettelyä.³⁹

33. Olisiko kyseessä oleva jäteseos luokiteltava asetuksessa N:o 1013/2006 tarkoitetuksi ns. vihreän jäteluettelon jätteeksi?

³⁵ Asetuksen N:o 1013/2006 1 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a alakohta.

³⁶ Ks. edellä 21 kohta.

³⁷ Ks. edellä 12 kohta.

³⁸ Asetuksen N:o 1013/2006 3 artiklan 1 kohdan a alakohta.

³⁹ Asetuksen N:o 1013/2006 johdanto-osan 15 perustelukappale.

34. Tähän kysymykseen vastaamiseen liittyy kolme osatekijää. Ensinnäkin, kuuluuko kyseessä oleva jäteos kyseisen asetuksen liitteen III soveltamisalaan? Toiseksi, ellei kuulu, kuuluuko se kyseisen asetuksen liitteen IIIA soveltamisalaan? Kolmanneksi, koska todellisuudessa mikään jätevirta ei ole täysin vapaa epäpuhtauksista, minkä tasoisen sellaisen jätteen saastumisen, joka muutoin olisi ns. vihreän jäteluettelon jätettä, olisi johdettava siihen, ettei kyseiseen jätteeseen voida enää soveltaa 18 artiklan mukaista menettelyä vaan se edellyttää 4 artiklan mukaista ennakkoilmoitusta?

Asetuksen N:o 1013/2006 liite III

35. Interseroh väittää, että kyseessä oleva jäteos kuuluu nimikkeen B3020 yleisotsakkeeseen, koska se koostuu paperista, kartongista ja paperituotteista. Asiassa on kuitenkin kiistatonta, että jätteet, jotka Interseroh siirsi Saksasta Alankomaihin, koostuivat paperijäteseoksesta (joka sisälsi enintään 10 prosenttia epäpuhtauksia). Kun otetaan huomioon ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toteamus, jonka mukaan kyseinen jäte koostuu nimikkeen B3020 ensimmäisestä kolmanteen luettelamakohdan mukaisesta jäteseoksesta, en voi yhtyä Interserohin väitteeseen.

36. Asetuksen N:o 1013/2006 2 artiklan 3 alakohdan määritelmän mukaisesti jäteseoksella tarkoitetaan jätettä, joka syntyy kahden tai useamman tyyppisen jätteen tahallisuudesta tai tahattomasta sekoittamisesta, kun seokselle *ei* muun muassa liitteessä III *ole yhtä ainoaa jätenimikettä*. Saman asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jotta jäteseosta, joka ei kuulu mihinkään *yksittäiseen* liitteessä III olevaan *jätenimikkeeseen*, voidaan pitää ns. vihreän jäteluettelon jätteenä, kyseessä on oltava kahden tai useamman liitteessä III luetellun jätteen seos, joka on mainittu liitteessä IIIA.

37. Liitteessä III olevassa osassa I säädetään, että Baselin yleissopimuksen liitteessä IX lueteltuihin jätteisiin sovelletaan vihreää valvontamenettelyä. Baselin yleissopimuksen liite IX sisältyy asetuksen N:o 1013/2006 liitteeseen V. Baselin yleissopimuksen nimike B3020, joka koskee paperi- ja kartonkijätteitä, on sisällytetty mainittuun asetukseen. Nimikkeen B3020 ensimmäiset kolme luettelakohtaa koskevat ”paperi- ja kartonkijätettä”, joka koostuu ”valkaisemattomasta paperista tai kartongista taikka aaltopaperista tai kartongista”, ”pääasiassa valkaistusta kemiallisesta, ei kuitenkaan massavärijätystä massasta valmistetusta paperista tai kartongista” ja ”pääasiassa mekaanisesta massasta valmistetusta paperista tai kartongista (esimerkiksi sanomalehdet, aikakauslehdet ja niiden kaltaiset painotuotteet)”.

38. Nimikkeen B3020 ensimmäiset kolme luettelakohtaa koskevat siten erityisiä paperijätteen luokkia. Jotta kyseessä oleva jätevirta kuuluisi liitteen III soveltamisalaan, olisi osoitettava, että se kuuluu jonkin nimikkeen B3020 luettelamakohdan soveltamisalaan. Tämä seuraa liitteen III sanamuodosta, luettuna yhdessä 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan kanssa, jonka mukaan siirrettäviin jätteisiin, joihin voidaan soveltaa vihreää valvontamenettelyä, kuuluvat ”kahden tai useamman liitteessä III luetellun jätteen seokset, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen liitteessä III olevaan jätenimikkeeseen, edellyttäen, että – – tällaiset seokset on – – lueteltu liitteessä IIIA”.⁴⁰ On siten selvää, että jäteseokset *eivät* kuulu liitteen III soveltamisalaan, koska ne eivät sovi siinä lueteltuihin luokkiin.⁴¹

39. Hankalampi kysymys on se, kuuluuko kyseessä oleva jäteos nimikkeen B3020 neljänteen luettelakohtaan. Kyseinen luettelakohta on laadittu epämääräisemmin kuin ensimmäiset kolme luettelakohtaa ja käsittää paperi- ja kartonkijätteen, joka koostuu ”muusta aineesta”, kuten laminoidusta kartongista⁴² ja lajittelemattomasta jätteestä. Ei voida kiistää, että ilmaisu ”muu aine” viittaa siihen, että kyseessä on mahdollisesti laaja luokka.

⁴⁰ Kursivointi tässä.

⁴¹ Tuomio 5.7.2018, Mast-Jägermeister v. EUIPO (C-217/17 P, EU:C:2018:534, 48 kohta).

⁴² Komission ohjeissa todetaan, että TetraPakin kaltaiset nestepakkauskartongit voidaan luokitella laminoiduksi kartongiksi: ks. ”Frequently asked questions (FAQs) on Regulation (EC) No 1013/2006 on shipments of waste”, s. 19.

40. Useat seikat kuitenkin puhuvat sitä vastaan, että ”muuta ainetta” tulkittaisiin niin laajasti, että kyseessä oleva jäteseos kuuluisi tähän luokkaan. Ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso kuuluu asetuksen N:o 1013/2006 tavoitteisiin.⁴³ Jos ilmaisua ”muu aine” olisi tulkittava siten, että se tarkoittaa jätteiden ”lisäluokkia” tai ”muuta” luokkia, asetuksen tavoitteet ja systematiikka käännettäisiin pääläelleen.

41. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on huomauttanut, että nimikkeen B3020, sellaisena kuin se toistetaan asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä V, neljännen luettelumakohdan eri kieliversioissa on vaihtelua.⁴⁴ Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin säädöksen erikielisten versioiden poiketessa toisistaan kyseessä olevaa säännöstä on tulkittava sen lainsäädännön yleisen systematiikan ja tavoitteen mukaan, jonka osa säännös on.⁴⁵

42. Käsite ”jäte” määritellään direktiivissä 2006/12, ja tätä määritelmää käytetään myös asetuksessa N:o 1013/2006.⁴⁶ Jäte (”waste”) ei ole käsitteen ”scrap” [joka on käännetty nimikkeessä B3020 suomeksi myös jätteeksi] synonyymi; viimeksi mainittu olisi ymmärrettävä tavanomaisessa merkityksessään, ja sitä olisi tulkittava asetuksen N:o 1013/2006 tavoitteiden mukaisesti. Kun kyse on liitteestä III ja sen määrittämisestä, mitä voidaan pitää ns. vihreän jäteluettelon jätteinä, ilmaisu ”scrap” tarkoittaa ”palasta tai jäännettä” tai ”irralaisia osia”, joita voi syntyä esimerkiksi nimikkeeseen B3020 kuuluvien paperi- ja kartonkijätteiden valmistuksessa. Tämä tulkinta on yhdenmukainen asetuksen N:o 1013/2006 johdanto-osan 15 perustelukappaleessa esitettyjen tavoitteiden kanssa, kun tällaisiin jätteisiin sovelletaan 18 artiklassa säädettyä yksinkertaisempaa vihreää valvontamenettelyä.⁴⁷

43. Kyseisen asetuksen systematiikasta ilmenee, että jätteiden *seoksia*, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen liitteessä III olevaan jätenimikkeeseen, voidaan pitää ns. vihreän jäteluettelon jätteinä *vain*, jos ne kuuluvat liitteeseen IIIA, jonka otsikko on ”Kahden tai useamman liitteessä III luetellun jätteen seokset, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun nimikkeeseen”, sisältyvään tyhjentävään luetteloon. Liitteellä IIIA ei olisi mitään tarkoitusta, jos tällaisista jätevirroista säädettäisiin nimikkeen B3020 neljännessä luettelumakohdassa.

44. Lainsäädäntöhistoria osoittaa, että asetuksen N:o 1013/2006 liitteitä muutettiin tieteellisen ja teknisen edistyksen huomioon ottamiseksi. Tiettyjä säännöksiä, liitteet III ja IIIA mukaan luettuina, muutettiin Baselin yleissopimuksen ja OECD:n päätöksen mukaisesti sovittujen muutosten seurauksena.⁴⁸ Asetuksella (EU) N:o 664/2011⁴⁹ komissio toteutti muun muassa Yhdistyneen kuningaskunnan pyynnön, joka koski Baselin yleissopimuksen nimikkeeseen B3020 luokiteltujen jäteseosten lisäämistä asetuksen N:o 1013/2006 liitteeseen IIIA.⁵⁰ Komission asetukseen N:o 1013/2006 tekemien muutosten seurauksena asetuksessa säädettiin nimenomaisesti tietyn Baselin yleissopimuksen nimikkeen alaisiin erityisiin luokkiin kuuluvista jäteseoksista.

43 Asetuksen N:o 1013/2006 johdanto-osan 1 ja 13 perustelukappale.

44 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa pyynnössään seuraavaa: ”Saksankielisen version sanamuodon mukaan neljännen luettelumakohdan 2 kohtaan luokitellaan lajittelematon hylkytavara (’nicht sortierten Ausschuss’) eikä – kuten [Raad van State] on katsonut hollanninkielisen version (’ongesorteerd afval’) perusteella – lajittelematon jäte (’nicht sortierte Abfälle’). Hylkytavaran (’Ausschuss’) käsitettä ei pidä samastaa jätteen tai seoksen käsitteeseen. Myös ranskankielisessä versiossa erotetaan toisistaan ’mélange de déchets’ ja ’rebut non triés’, samoin kuin englanninkielisessä versiossa ’mixture of wastes’ ja ’unsorted scrap’. Siksi hylkytavaran ja jätteen käsitteitä ei pidä samaistaa. Koska Baselin yleissopimuksen mukaisen koodin B3020 otsikon hollanninkielisessä versiossa ei käytetä jätteen käsitettä, vaan otsikko on muotoiltu ’papier, karton en papierproducten’, hollanninkielisessä versiossa neljännen luettelumakohdan 2 kohtaan sisältyvä käsite ’afval’ ei kata koko nimikettä vaan ainoastaan aineet, jotka eivät kuulu kolmeen ensimmäiseen luettelumakohtaan.” Ks. edellä 22 ja 24 kohta ja jäljempänä alaviite 47.

45 Tuomio 3.4.2008, Endendijk (C-187/07, EU:C:2008:197, 22–24 kohta).

46 Ks. asetuksen N:o 1013/2006 2 artiklan 1 alakohta.

47 Alankomaiden hallitus esittää kirjallisissa huomautuksissaan, että Baselin yleissopimuksen liitteen IX hollanninkielinen versio voidaan ymmärtää siten, että neljättä luettelumakohtaa sovelletaan lajittelemattomaan jätteeseen (waste) eikä hylkytavaraan (scrap) erillisenä jätemuotona.

48 Eräiden perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisten säädösten mukauttamisesta neuvoston päätökseen 1999/468/EY valvonnan käsitteävän sääntelymenettelyn osalta 11.3.2009 annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 219/2009 (EUVL 2009, L 87, s. 109) 1 artikla. Ks. kyseisen asetuksen liitteessä oleva 3.9 kohta, jonka otsikko on ”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta” ja alaotsikko ”Liitteiden muuttaminen”.

49 Jätteiden siirrosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta tiettyjen jätetyyppien seosten lisäämiseksi sen liitteeseen IIIA 11.7.2011 annettu komission asetus (EU) N:o 664/2011 (EUVL 2011, L 182, s. 2).

50 Asetuksen N:o 664/2011 johdanto-osan toinen perustelukappale: ks. myös 1 artikla.

45. Nämä lainsäädäntömuutokset viittaavat siihen, että asetuksen N:o 1013/2006 systematiikan tarkoituksena on varmistaa, että liite III *ei* koske jäteseoksia, jotka kuuluvat kahteen tai useampaan erityisluokkaan tietyssä Baselin yleissopimuksen nimikkeessä. Lisään kattavuuden vuoksi, että liitteessä III olevasta johdanto-osasta ilmenee, että unionin lainsäätäjät otti huomioon, että sen soveltamisalaan kuuluva jäte, johon sovelletaan vihreää valvontamenettelyä, voi myös olla jossain määrin muiden aineiden saastuttama. Tutkin tätä kysymystä jäljempänä.⁵¹

46. Interseroh väittää lisäksi, että ilmaisua ”muu aine” olisi tulkittava laajasti, koska Baselin yleissopimuksen nimike B3020 perustuu harmonoidun tavarankuvaus- ja koodausjärjestelmän nimikkeistön (jäljempänä HS-nimikkeistö), jota sovelletaan kansainvälisessä tullilainsäädännössä tarkoitettuun tavaroiden rajat ylittävään liikkumiseen, 47.07 kohtaan.⁵² Tässä järjestelmässä käsitettävä ”muu” tulkitaan laajasti.

47. Tämä väite on perustavan virheellinen. Siinä ei oteta huomioon sitä, että asetuksen N:o 1013/2006 ja HS-nimikkeistön tavoitteet eivät ole samoja. Asetuksen N:o 1013/2006 johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa selitetään hyvin selvästi, että asetuksen pääasiallinen tavoite on ympäristön suojelu ja että sen vaikutukset kansainväliseen kauppaan ovat ainoastaan toissijaisia. Tästä seuraa, että HS-nimikkeistö on yksinkertaisesti merkityksetön tulkittaessa nimikkeen B3020 neljättä luettelukohtaa asetuksen N:o 1013/2006 yhteydessä.

48. Katson näin ollen, että kyseessä oleva jäteseos ei kuulu asetuksen N:o 1013/2006 liitteen III soveltamisalaan.

Asetuksen N:o 1013/2006 liite IIIA

49. Kuuluuko kyseessä oleva jäteseos asetuksen N:o 1013/2006 liitteen IIIA soveltamisalaan?

50. Tähän kysymykseen on mielestäni vastattava kieltävästi seuraavista syistä.

51. Liitteessä IIIA olevan 3 kohdan g alakohda käsittää ymmärtääkseni jäteseokset, jotka koostuvat aineista, jotka kuuluvat nimikkeen B3020 yhdestä kolmanteen luettelukohtaan. Toisin ilmaistuna liitteessä IIIA olevan 3 kohdan g alakohda käsittää sellaisista aineista koostuvien jätteiden seokset, jotka kuuluisivat johonkin nimikkeen B3020 ensimmäisistä kolmesta luettelukohdasta (ja jotka kuuluisivat siten liitteen III soveltamisalaan), elleivät ne esiintyisi yhdessä (toisin sanoen, ellei kyseessä olisi *seos*). Tämä tulkinta on yhdenmukainen liitteen IIIA otsikon (”Kahden tai useamman liitteessä iii luetellun jätteen seokset, jotka eivät kuulu mihinkään yksittäiseen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun nimikkeeseen”) kanssa. Se on myös yhdenmukainen lainsäädännön systematiikan kanssa, joka perustuu siihen oletamaan, että Baselin yleissopimus ja OECD:n päätös ovat asetuksen N:o 1013/2006 peruspilareita.⁵³ Nämä kansainväliset välineet kuvastavat sitä, että ns. vihreän jäteluettelon jätteisiin (joiden yhden luokan ”paperi- ja kartonkijätteet” muodostavat) olisi sovellettava vihreää valvontamenettelyä eikä asetuksen N:o 1013/2006 4 artiklan nojalla tavallisesti sovellettavaa

51 Ks. jäljempänä 57 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

52 Tavaroiden luokitukseen käytettävä HS-nimikkeistö mahdollistaa sen, että siihen osallistuvat maat voivat luokitella kaupankäynnin kohteena olevia tavaroita yhteisin perustein tullien määrittämistä varten. Ks. harmonoidusta tavarankuvaus- ja koodausjärjestelmästä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, joka hyväksyttiin kesäkuussa 1983 ja joka tuli voimaan tammikuussa 1988, liitteenä oleva nimikkeistö. Viimeisintä versiota muutettiin tulliyhteistyöneuvoston 27.6.2014 antamalla suosituksella, ja muutos tuli voimaan 1.1.2017. Ks. *HS Convention: World Customs* (julkaistu osoitteessa http://www.wcoomd.org/en/topics/nomenclature/instrument-and-tools/hs_convention.aspx) ja *HSN: World Customs Organisation* (julkaistu osoitteessa <http://www.wcoomd.org/en/topics/nomenclature/instrument-and-tools/hs-nomenclature-2017-edition.aspx>).

53 Ks. komission ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi jätteiden siirroista, KOM(2003) 379 lopullinen, s. 5.

ennakkoilmoitusmenettelyä. Jos muita jätteitä, joita *ei* luokitella nimikkeeseen B3020 (tässä jätteitä, jotka sisältävät enintään 10 prosenttia epäpuhtauksia),⁵⁴ sekoitetaan kyseiseen nimikkeeseen kuuluviin jätteisiin, näin syntyvä jätevirta ei lähtökohtaisesti kuuluisi liitteessä IIIA olevan 3 kohdan g alakohdan soveltamisalaan.⁵⁵

52. Tämä johtuu siitä, että liitteessä IIIA olevan johdanto-osan sanamuoto vastaa liitteessä III olevaa johdanto-osaa. Siinä todetaan, että riippumatta siitä, onko seos sisällytetty kyseisessä liitteessä olevaan luetteloon vai ei, siihen ei välttämättä sovelleta vihreää valvontamenettelyä, *jos se on muiden aineiden saastuttama*. Saastumisen tasoa ei määritellä täsmällisesti. Siinä esitetään kaksi vaihtoehtoista kriteeriä, joiden täytyessä jätevirtaan ei sovelleta vihreää valvontamenettelyä. Ensinnäkin toimivaltaisten viranomaisten on todettava, kasvattaako epäpuhtauksista johtuva saastuttaminen jätteisiin liittyvän riskin sellaiseksi, että niihin on aiheellista soveltaa vaarallisia jätteitä koskevaa, aiemmassa direktiivin 91/689 liitteessä III säädettyä ennakkoilmoitusmenettelyä. Toiseksi 18 artiklan mukaista vihreää valvontamenettelyä ei voida soveltaa tapauksissa, joissa jätteet ovat siinä määrin muiden aineiden saastuttamia, että jätteen hyödyntäminen ympäristön kannalta järkevällä tavalla estyy.⁵⁶

53. Näiden kahden vaihtoehtoisen kriteerin olemassaolo osoittaa unionin lainsäätäjän olleen tietoinen siitä, että on teknisesti vaikeaa (ellei mahdotonta) varmistaa, että mikään jätevirta on täysin puhdas. Näiden kahden kriteerin soveltamisella on tarkoitus käsitellä tilannetta, jossa ns. vihreän jäteluettelon jäte on muiden aineiden saastuttama.

54. Käsiteltävässä asiassa kyseessä oleva jäteseos on juuri tällainen jätteen sekamuoto.⁵⁷ Estävätkö tähän jäteseokseen sisältyvät epäpuhtaudet, joiden osuus on enintään 10 prosenttia, jäteseoksen siirtämisen 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti?

55. Katson, että liitteessä IIIA olevan 3 kohdan g alakohdan nojalla käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaiseen jäteseokseen voidaan soveltaa vihreää valvontamenettelyä vain, jos voidaan osoittaa, että johdanto-osan a kohdassa mainittua riskiä (toisin sanoen riskiä, koska kyseessä olevalla jätteellä on vaarallisia ominaisuuksia) *ei* ole ja että jätteessä olevat epäpuhtaudet *eivät* tee kyseessä olevien jätteiden hyödyntämistä ympäristön kannalta järkevällä tavalla mahdottomaksi (kuten johdanto-osan b kohdassa täsmennetään).

56. Minkä tasoinen ns. vihreän jäteluettelon jätteiden seoksen saastuttaminen siis estää 18 artiklassa säädetyn menettelyn käyttämisen?

Saastuttaminen ja ns. vihreän jäteluettelon jätteiden seokset

57. Interseroh väittää, että kyseessä olevaan jäteseokseen olisi voitava soveltaa vihreää valvontamenettelyä. SBW sekä Alankomaat ja Puola ovat asiasta eri mieltä. Komissio väittää, että koska asetuksessa N:o 1013/2006 ei määritetä raja-arvoja epäpuhtautasoiille, jotka ns. vihreän jäteluettelon jätteissä voidaan sallia, kansallisten viranomaisten on määritettävä tämä tapauskohtaisesti.

58. Sekä liitteessä III että liitteessä IIIA olevassa johdanto-osassa säädetty arviointiperuste on se, ovatko jätteet ”muiden aineiden saastuttamia” *siinä määrin, että* a) ”jätteesen liittyvät riskit kasvavat niin suuriksi, että siihen on sovellettava [ennakkoilmoitusmenettelyä] –” tai että b) ”jätteen hyödyntäminen ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla estyy”.

⁵⁴ Ks. edellä 21 kohta.

⁵⁵ Tuomio 21.6.2007, Omni Metal Service (C-259/05, EU:C:2007:363, 35 kohta).

⁵⁶ Liitteessä IIIA olevat a ja b kohta – ks. jäljempänä 68 kohta.

⁵⁷ Ks. edellä 28 kohta.

59. Se, täyttyykö jompikumpi näistä edellytyksistä, on pohjimmiltaan tosiseikkoja koskeva kysymys. Tältä osin merkityksellisiä ovat osa tai kaikki seuraavista tekijöistä: i) epäpuhtauksien tyyppi, ii) epäpuhtauksia sisältävien jätteiden ominaisuudet ja se, ovatko jätteet vaarallisia, iii) epäpuhtauksien määrä ja iv) käytettävissä oleva teknologia.⁵⁸

60. Vastaanottajajäsenvaltiossa tällaisten jätteiden hyödyntämiseen ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla käytettävissä olevat laitokset voivat myös vaihdella unionin eri jäsenvaltioissa.

61. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on kuvannut kyseessä olevia epäpuhtauksia ennakkoratkaisupyyntössään. Siitä ilmenee selvästi, että epäpuhtauksia on enintään 10 prosenttia jäteseoksista. Ennakkoratkaisupyyntöön ei kuitenkaan sisälly tosiseikkoja koskevaa toteamusta siitä, voitaisiinko näitä jätteitä hyödyntää ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla Alankomaissa, joka on vastaanottajajäsenvaltio.

62. Alankomaiden hallitus toteaa kirjallisissa huomautuksissaan hyödyllisesti, että ns. vihreän jäteluettelon jätteiden lisäksi kyseessä oleva jäteseos pitää sisällään niittejä, metallisia/muovisia paperiliittimiä, liimanauhaa, muovisia kirjekuori-ikkunoita ja kansioiden metalliosia. Siinä on myös ruoantähteitä (esimerkiksi kartongista valmistetuissa pizzalaatikoissa). Alankomaissa käytännössä hyväksyttävä epäpuhtauksien määrä on 2 prosenttia. Tämän raja-arvon ylittyessä paperijätteitä ei voida käsitellä massana, ja ne vaativat enemmän esikäsittelyä. Tällaisissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten olisi välttämätöntä tutkia alustavasti jätteiden hyödyntämistapaa voidakseen todeta, olisiko sovellettava ennakoilmoitusmenettelyä.

63. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksiä ja määräyksiä on tulkittava niin pitkälti kuin mahdollista kansainvälisen oikeuden mukaisesti erityisesti silloin, kun unionin oikeussääntöjen tarkoituksena on nimenomaan panna täytäntöön unionin tekemä kansainvälinen sopimus.⁵⁹ Baselin yleissopimuksen nimikkeen B3 (johon nimike B3020 kuuluu) otsikko on seuraava: ”Pääasiassa orgaanisia aineita sisältävät jätteet, jotka voivat sisältää metalleja ja epäorgaanisia aineita”. Tämä otsikko, luettuna yhdessä asetuksen N:o 1013/2006 liitteiden III ja IIIA kanssa, viittaa nähdäkseni siihen, että unionin lainsäätäjän mielestä jätteet voisivat soveltua 18 artiklan mukaiseen vihreään valvontamenettelyyn, vaikka ne sisältävätkin epäpuhtauksia.

64. Jokaisessa yksittäistapauksessa on kuitenkin tarpeen määrittää, tekevätkö ns. vihreän jäteluettelon jätteiden seoksen sisältämät epäpuhtaudet kyseessä olevien jätteiden hyödyntämisen ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla mahdottomaksi. Tämä on lähtökohtaisesti tosiseikkoja koskeva kysymys, jonka ratkaiseminen kuuluu kansallisille toimivaltaisille viranomaisille (ja kenties riitatapauksessa kansallisille tuomioistuimille) eikä unionin tuomioistuimelle.⁶⁰ Miten näiden viranomaisten on tarkoitus tietää, mitä epäpuhtauksien enimmäistasoa tässä tosiasiallisesti tarkoitetaan?

65. Komissio on oikeassa huomauttaessaan, ettei tästä ole mainintaa lainsäädännössä.

66. OECD:n hyödynnettävien jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta antamassa ohjeessa (Guidance Manual for the control of transboundary movements of recoverable wastes)⁶¹ todetaan, että ”seokseen, joka sisältää vihreää jätettä ja enemmän kuin de minimis -määrän keltaista jätettä,[⁶²] – – on sovellettava keltaista valvontamenettelyä. Käsitteen ’de minimis -määrä’ tulkinta on kansainvälisesti hyväksyttyjen kriteerien puuttuessa määritettävä kansallisten säännösten ja menettelyjen mukaisesti”.

58 Asetuksen N:o 1013/2006 johdanto-osan 39 perustelukappale.

59 Tuomio 8.9.2015, Philips Lighting Poland ja Philips Lighting v. neuvosto (C-511/13 P, EU:C:2015:553, 60 kohta).

60 Tuomio 6.9.2018, Alpenrind ym. (C-527/16, EU:C:2018:669, 68 kohta).

61 Julkaistu osoitteessa <https://www.oecd.org/env/waste/guidance-manual-control-transboundary-movements-recoverable-wastes.pdf>

62 Ks. edellä 7 kohta ja alaviite 9.

67. Latinankielinen ilmaus ”de minimis” tarkoittaa sananmukaisesti ”pienimmistä seikoista”. Sitä käytetään oikeudellisessa asiayhteydessä ilmaisussa ”de minimis non curat lex” – ”laki ei huolehdi kovin vähäpätöisistä asioista”. Jokin, joka on de minimis, on niin merkityksetön, että se voidaan sivuuttaa.

68. Epäpuhtauksien tasoa, joka on 10 prosenttia, ei nähdäkseen voida suoraan luokitella vähäpätöiseksi tai merkityksettömäksi. Ei mielestäni voida olettaa, että tämän tasoinen epäpuhtauksien määrä ei aiheuttaisi hankaluuksia kyseessä olevan jäteseoksen hyödyntämisessä ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla.⁶³ Interserohilla on kuitenkin mahdollisuus esittää tarvittava tieteellinen näyttö vakuuttaakseen SWB:n siitä, että jäteseos, jonka se haluaa siirtää, ei ole asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IIIA olevan johdanto-osan a tai b kohdassa tarkoitettujen edellytysten vastainen.

69. Mikä sitten on asianmukainen taso?

70. Asetuksen N:o 1013/2006 tavoitteisiin kuuluu edistää säännösten johdonmukaista soveltamista ja johdonmukaisuutta koko Euroopan unionissa.⁶⁴ Vaikuttaa näin ollen siltä, että epäpuhtauksien asianmukaista tasoa, joka voidaan sallia, ei pitäisi määrittää pelkästään tapauskohtaisen lähestymistavan perusteella.

71. Komissiolla on asetuksen N:o 1013/2006 58 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla toimivalta antaa delegoituja säädöksiä. Tässä tehtävässä komissiota avustaa komitea, joka voi antaa neuvoja tekniseen edistykseen liittyvissä asioissa – mikä olisi sekä merkityksellistä että hyödyllistä määritettäessä hyväksyttäviä epäpuhtautasoja.

72. Komissio on ohjeessaan ”Frequently asked questions on Regulation (EC) 1013/2006 on shipments of waste” nimittäin myöntänyt, että saastuttamisen hyväksyttävän tason määrittäminen on asia, jota on syytä tutkia (ja olisi ehkä pitänyt tutkia jo aiemmin):

”Jotkin jäsenvaltiot katsovat, että yhdenmukaistetun lähestymistavan hengessä ns. vihreän jäteluettelon jätteiden osalta peruseriaatteena olisi oltava vähäinen saastuttaminen myöhemmästä hyödyntämistoimesta tai siitä riippumatta, tapahtuuko hyödyntäminen unionin jäsenvaltiossa käyttäen parasta käytettävissä olevaa teknologiaa vai OECD:hen kuulumattomassa maassa, jossa ympäristövaatimukset ovat alhaiset, koska niiden näkemyksen mukaan vihreän jäteluettelon luokittelun toiminta-ajatusta heikennettäisiin erittäin merkittävästi, jos jätteiden lopullinen määränpää ja hyödyntämistapa olisivat ratkaisevia tekijöitä. On kuitenkin syytä huomata, että [asetuksessa N:o 1013/2006] ei säädetä menettelystä näiden kriteerien arvioimiseksi eikä asiasta ole annettu sitovaa lainsäädäntöä tai yhteisön ohjeita.”⁶⁵

73. Sitä, mikä on hyväksyttävä saastuttamisen taso, koskevien asianmukaisten sääntöjen vahvistamiseksi olisi otettava huomioon sidosryhmien ja alan asiantuntijoiden näkemykset, tieteellistä ja teknistä edistystä koskevat tiedot ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten lausunnot. Unionin tuomioistuimen asia ei ole yrittää selviytyä tästä tehtävästä ennakkoratkaisumenettelyn yhteydessä.

⁶³ Ks. asetuksen N:o 1013/2006 johdanto-osan kolmas perustelukappale. Ks. myös selostus neuvostossa 2.3.2004 käydyistä keskustelusta (2003/0139 COD) ”Vihreän luettelon vaarattomien jätteiden seosten käsittelyä koskevat vaatimukset”. ”On olemassa vaara, että erityyppisten vihreän luettelon vaarattomien jätteiden sekoittaminen heikentää niiden ympäristöä suojelevaa hyödyntämistä. Valtuuskuntien enemmistö katsoi, että ennaltaehkäisevän lähestymistavan mukaisesti voisi olla syytä käsitellä tällaisia seoksia vaarallisenä keltaisen jäteluettelon jätteenä, kuten komissio on ehdottanut. Muut olivat sitä mieltä, että vihreän luettelon jätteiden osalta on noudatettava ainoastaan OECD:n päätöstä, jonka mukaan ”kahdesta tai useammasta vihreästä jätteestä koostuvaan seokseen sovelletaan vihreän jäteluettelon jätteisiin sovellettavia menettelyjä edellyttäen, että tämän seoksen koostumus ei heikennä sen ympäristöä suojelevaa hyödyntämistä.”

⁶⁴ Asetuksen N:o 1013/2006 johdanto-osan 7 ja 13 perustelukappale.

⁶⁵ Komission ohjeet esitetään asiakirjassa ”Frequently asked questions (FAQ) on Regulation (EC) 1013/2006 on shipments of waste”, s. 33 (saatavissa kokonaisuudessaan englanniksi sivulla ec.europa.eu/environment/waste/shipments/pdf/faq.pdf).

74. Ellei ole tehty asianmukaista lainsäädäntöaloitetta ja siihen saakka, kunnes sellainen tehdään, sovelletaan asetuksen N:o 1013/2006 28 artiklaa, jos lähtö- ja vastaanottomaan toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse yksimielisyyteen siitä, luokitellaanko jokin erä jätteeksi vai ei (ja siten siitä, voidaanko käyttää 18 artiklaan sisältyvää joustavampaa vihreää valvontamenettelyä). Tällaisen jätteen katsotaan siten sisältyvän liitteeseen IV, ja siihen sovelletaan 4 artiklassa säädettyä (työläämpää) ennakkoilmoitus- ja hyväksyntämenettelyä.

Ratkaisuehdotus

75. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin vastaa Verwaltungsgericht Stuttgartin esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin seuraavasti:

- Jätteiden siirrosta 14.6.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitettä III, jossa viitataan sen liitteeseen V sisältyvään nimikkeeseen B3020, ei sovelleta jäteseksiin, sellaisina kuin ne määritellään saman asetuksen 2 artiklan 3 alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa.
- Asetuksen N:o 1013/2006 liitteessä IIIA olevan 3 kohdan g alakohtaa ei sovelleta jäteseksiin, jotka sisältävät epäpuhtauksia korkeintaan 10 prosenttia, jos näihin seoksiin sovelletaan liitteessä IIIA olevan johdanto-osan a ja b kohdassa säädettyjä vaihtoehtoisia poissulkemisperusteita.
- Jätesekset, jotka sisältävät epäpuhtauksia korkeintaan 10 prosenttia, kuuluvat asetuksen N:o 1013/2006 18 artiklassa säädetyn menettelyn piiriin vain, jos jätteiden siirtäjä esittää tarvittavan näytön vakuuttaakseen toimivaltaiset kansalliset viranomaiset siitä, että jätteisiin ei sovelleta liitteessä IIIA olevan johdanto-osan a ja b kohdassa säädettyjä vaihtoehtoisia poissulkemisperusteita.
- Asetuksen N:o 1013/2006 28 artiklaa sovelletaan, jos lähtö- ja vastaanottomaan toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse yksimielisyyteen siitä, luokitellaanko jokin erä jätteeksi vai ei. Tässä tilanteessa kyseisen jätteen katsotaan sisältyvän liitteeseen IV, ja siihen sovelletaan näin ollen 4 artiklassa säädettyä ennakkoilmoitus- ja hyväksyntämenettelyä.